

ВЪЗНЕСЕН ЖИВОТ

Дейвид Уилкерсън

1 Март 1984

„Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мене. В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие. И вие знаете за къде отивам и пътя [знаете]. Тома Му казва: Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя? Исус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене. Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.“ (Йоан14:1-7)

Това е едно от най-дълбоките откровения споделяни някога с учениците Му. Той се опитваше да им покаже един нов начин на живот, в измерение, за което те не знаеха, че съществува. Тук, в този пасаж, той представи истината за възнесения живот. Всъщност Исус им каза: „Оставям ви за да ви приготвя място в друго царство. Ще бъдете обединени с Мен в силата на възнесения живот.“

Това вписа ли се в идеите на Господните ученици? Не повече отколкото се вписва в нашите духовни умове. Вижте невероятната слепота на тези хора, които бяха прекарвали три години слушайки за изобилния, вечен живот. Нашият Господ се опита да ги накара да разберат, че няма да има пауза, няма да има пробив в близките им взаимоотношения с Него. „Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм Аз, там ще бъде и служителят Ми“ (Йоан 12:26)

Но Той не отиваше ли на небето, при Баща Си, да седне в небесни места? Да! И Той каза: „Последвайте ме там! Можете да бъдете там, където отивам Аз.“

Бог ни помага да видим онова, което не видяха учениците! Христос ни отвори пътя за живот в свръхестествената сфера. Той се възнесе на небето, отдясно на Отец, за да ни пригответи място там с Него. Той копнее да помогне на всички вярващи да седнат с Него в небесното Му място и да ги заведе до пълните богатства на Неговата слава.

Господ имаше точно това предвид когато каза: „Никога няма да ви оставя или изоставя.“ Той имаше предвид, че ще ни доведе при Себе Си, съединени с Него в слава, точно сега, докато сме на земята. Когато Той каза: „Вземете кръста си и ме последвайте“, къде имаше предвид, че трябва да го последваш? Той вече не е на земята. Той е Човек от плът и кръв седящ в небето. Ако Го последваш, трябва да идеш там където е Той. Той е отвън всичко, което е този свят. Вън от всичко плътско. Вън от видимото. Той живее в царството на духовното. И само Светия Дух може да ни заведе при Него.

Учениците чува как Исус обеща: „...гдето съм аз да бъдете и вие...” Но както и много от нас днес, така и те видяха това като бъдещо благословение. „Той ще се върне някой ден, ще ме грабне и ще ме заведе у дома в къщата Си” – мислеха си те. За тях всичко това беше в бъдещето, но Христос имаше предвид, че това е непосредствено благословение. Той копнееше те да разберат, че чрез вяра очите им можеха да се отворят, за да търсят Божието царство във тях. Той искаше те да се възнесат с Него незабавно!

Господното намерение през цялото време е било да отиде горе като пръв плод и да се приготви за голямата реколта от децата Си в живота на царството. Как можем да пропуснем това намерение? Колко ясно трябва да ни се каже? „Ще се върна отново и ще ви приема във Себе Си, за да може да бъдете там, където съм аз...”

Не се опитвам да премахна благословената надежда за скорошното завръщане на Господ на никого. Аз казвам, че има сфера в Христос, в която Той не трябва да дойде и да те измъкне. Това е място на обединение, място на такава близост, че точно сега можеш да кажеш : Аз съм грабнат!”

Моята надежда не е в грабването – моята надежда е Христос и пълната Му цялост сега. Аз не копнея за завръщането Му в някое бъдеще време. Не се терзя дали ще бъда готов или достоен да бъда грабнат. Той вече е дошъл при мен и аз съм отишъл горе при Него. Не мога да отида по-високо в Него, отколкото съм сега. Не трябва да се притеснявам дали Той ще ме вземе с Него или не, защото аз вече съм с Него в небето!

Моята Библия ми казва, че вече съм в небесни места с Исус Христос. Това е благословената ми надежда. Докато множества християни си седят, очаквайки да видят Исус очи в очи, чакайки да Го видят в славата Му, аз точно сега гледам прекрасното Му лице. Точно сега виждам и докосвам славата Му.

Вярваш ли, че сме над този свят, седящи точно сега с Христос в небесни места? Чуй го: „Бог обаче... като ни съвзкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса” (Ефесяни 2:6)

Какво каза че ще направи Исус веднага след като отиде при Отец? Ще ни приготви място! Ние откриваме, че дори в момента седим на мястото, което Той приготви. За Христос се казва: „Бог... когато Го възкреси от мъртвите и Го тури да седне от дясната Си страна на небесата” (Ефесяни 1:20).

Къде е благословения ни Господ? Седящ в небето. Къде сме ние, след като сме в Него? Седящи в небето. Щом Той е лозата, а ние сме клоните, ние не можем да обитаваме в Него, освен ако не сме свързано с Него където е Той. Той е в най-святото място, духовна област, царство вътре в нас, което не е от този свят.

Ние не трябва да живеем не земната сфера, следващи този свят, жертва на неговата похот и зло. Ние трябва да се преместим в славното място, което Той приготви за нас – в самото Му присъствие. Христос искаше ние да изживеем живота си в цялото Му присъствие през цялото време. Ние не трябва да знаем нищо между хората, а само Христос, при това разпнат. Ние

трябваше да загубим земния си живот и да го намерим отново в присъствието Му, да излезем да Го посрещнем като украсена невеста (Откровение 21:2). Ние не трябваше да се привързваме към нищо от тази земя, а да бъдем пленени от небесния ни живот. Трябваше да се събудим от сън, да приготвим лампите си и да живеем като готови винаги.

Исус казваше на всички ученици: „Нуждаете се от Мен сега, не след евакуацията. Имате нужда от свръхестествената Ми сила и мощ за да живеете пълен, изобилен живот сега. Бях с вас, сега ви давам нещо по-добро. Духът Ми ще бъде свързан с Мен. Ще ви заведа там, където ще бъда Аз. Ще се възнесете с Мен и ще се върнете за да живеете възнесен живот в плътта.”

Невероятно, но учениците не знаеха къде отива Христос или как да отидат там при Него. Исус предполагаше, че те трябва да знаят за какво им говореше: „И вие знаете за къде отивам и пътя [знаете].” (Йоан 14:4). Като че Той им каза: „Казах всичко просто и ясно. Връщам се при Баща Ми. Когато отида там ще приготвя място и за вас, така че където съм Аз, да бъдете също така и вие. Отивам към възнесения живот – както и вие! Разбирате Ме, нали?”

Но те не разбираха! Те просто не можеха да проумеят как Христос ще се премести в свръхестествена сфера, в плът и кръв, и ще заведе също и тях – в плът и кръв. Тома изрази тяхното объркване: „Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя?” (Йоан 14:5)

Не е ли на същото това място и църквата днес? Господ ни казва да дойдем с вяра и да седнем над този свят с Него, в небесни места, а ние не знаем за какво говори Той. Продължаваме да живеем като духовни просяци. Позволяваме си да бъдем погълнати от страх, самота, притеснения, отчаяние. Живеем като жертви на похотта, греха, на началствата и властите на този свят. Малките моменти изобилен живот идват за кратко, а скоро след това ние отново сме изхвърлени в сферата на страха и празнотата.

Обичаме Господ, знаем, че сме опростени, но не се наслаждаваме на пълнота, цялост, пълна радост и задоволство. Понякога чувстваме притегляне към нещо по-дълбоко, нещо по-пълноценно, но не смеем да повярваме, че онова, което казва Исус, е истина – че има живот тук, на земята, който може да бъде живян в славна пълнота, съединени в Него, там където е Той. Възнесен живот!

Това е велика истина, която Святия Дух сега възстановява в църквата – Истината за Христовото господство; истината, че Той е осигурил в тези последни дни живот на слава, пълнота и победа.

Нищо чудно, че Сатана се опитва толкова много да възпрепятства тази истина. Нашият Господ каза, че се връща за славна, победоносна, църква. Дяволът предпочита да ни държи далече от истината за победата. Където и да отидете, християните гладуват и жадуват за по-дълбоко познаване на Христос. Божиите светии са уморени от черупките, от плиткостта. Гладът за Божието Слово скоро ще свърши. Бог открива Сина Си в сърцата на онези, които Го търсят.

Това поколение изпитва духовен глад. Има душевна празнота, но също така съществува и растящ глад за истината. Пасторите и служителите, които не излязат за да Го посрещнат, които са твърде заети за да бъдат с Него в небесни места, ще останат навън. Бог ще излее дух на мъдрост и откровение в познанието на Исус Христос върху младите мъже и жени. Онези, които седят в църквата или ще тичат след Него към висшия призив, или ще свършат в далечна страна, подчинени на този свят.

Има само един начин да отидем там където е Христос – първо трябва да умреш!

Трябва да умреш за греха и за света. Това е илюстрирано когато Петър попита Господ: „Господи, къде отиваш?” Исус отговори: „Където отивам не можеш сега да дойдеш след Мене, но после ще дойдеш.” (Йоан 13:36). Петър спори: „Господи, защо да не мога да дойда след Тебе сега? Животът си ще дам за Тебе.” (стих 37)

Исус обясни! „Единственият начин да ме последваш е като умреш! Ако искаш да седнеш с Мен на мястото, което съм приготвил за теб, трябва да умреш.” Но Петър все още не беше готов за възнесен живот. Той все още беше твърде вързан за тази земя, твърде облечен в себе си и в собствената си сигурност. В крайна сметка той щеше да дойде до предела на силите си. Щеше да се върне в Бащиния дом, да бъде целунат, опростен и заведен на празника с угоеното теле. Тогава той щеше да служи до края на живота си като човек, дошъл от Бог.

Ти не можеш да се възнесеш на святия Му хълм, докато ръцете ти и сърцето ти не са чисти. Трябва като Павел да считаш всичко за загуба само, за да спечелиш Христос там, където е. Трябва да изоставиш злото, да се покориш на очистването, да се пречупиш. Много християни няма да излязат да Го посрещнат, защото не желаят да изхвърлят идолите си. Искат освобождение от Христос, но не и интимна връзка. Искат да бъдат спасени, но не и да се приближат. Искат да бъдат обичани, но само от разстояние.

Докато човек не призове Бог, не бъде честен относно похотта и слабостите си, докато не положи сърцето си да живее истинското присъствие на Христос, небето няма да се отвори за него. Да умреш не е чак толкова сложно. Просто нека ти се сгади от греха и това ще се случи.

Ето една славна истина:

Онези, които умрат за този свят, получават отворено небе!

Когато веднъж видиш небесната врата отворена за теб и разбереш, че имаш достъп, ти никога повече няма да живееш по начина, по който си живял допреди това.

Стефан получи възнесения живот преди да умре. Те го изхвърлиха от града и го убиха с камъни. „А Стефан, бидейки пълен със Светия Дух, погледна на небето, и видя Божиата слава и Исуса стоящ отдясно на Бога” (Деяния 7:55). След като вече имаше видение за Човека в слава, той беше над този свят. Изведнъж той беше там, в истинското Му присъствие чрез

вярва. Камъните не можеха да го наранят, болката не означаваше нищо – той имаше достъп до отвореното небе!

Преди няколко месеца погребях мой 33 годишен сътрудник. Той беше бизнес мениджър на нашето служение и ми беше като син. Преди да умре ние прекарахме много славни часове говорейки за вечния живот и видението за Исус Христос, което получавахме и двамата. Въпреки, че тялото му беше подутото от рака в черния дроб, той беше очарован от Христовото присъствие. Той беше съзрял небесния живот и копнееше да отиде в истинското присъствие на Господ.

Той беше голям фен на футболния отбор на Далас Каубойс. Но сега – какво значение имаше дали те щяха или нямаше да играят на финала?! Той беше мъртъв за всички спортове. Това загуби каквото и да е значение за него. Малката му синя спортна кола загуби всякаква стойност – вече беше парче старо желязо. Той отиваше в Божия град на огнена колесница! Гардеробът му пълен с дрехи, вече беше просто парцали. Как можеха тези дрехи да се сравняват с дрехата, която ще му дадат? Удобният му дом вече беше само купчина тухли, просто избледняващ спомен без абсолютно никакъв смисъл.

Работата му, макар и доста добра, вече не означаваше абсолютно нищо. Той се взираше в хоризонта към своя Възлюбен. Дори посветената му съпруга и двете му прекрасни дъщери вече не бяха център на неговото внимание. Сърцето му вече беше напълно предадено на Любимия на душата му. Той беше отбит от всички земни неща и само Христос стана всичко за него. Всичко останало загуби значение.

Последните му думи към мен бяха: „Брат Дейв, ако трябваше отново да изживея този живот, бих го изживял както живях на ръба на смъртта. Бих изживял живота си фокусиран само върху Исус. работата ми, дома ми, семейството ми, биха останали на второ място. Христос би бил целия ми живот. Не бих живял в страх или притеснения, или мислещ за земното. Бих се наслаждавал на Христовата пълнота, както й се наслаждавах през тези последни мои дни. О, колко много пропуснах. Животът ми трябваше да е изживян по този начин, през цялото време. Моля те, братко, не губи време. напъни се и живей като човек от небето. Живей мъртъв към този свят и жив за Него. Наслаждавай Му се!“

Вярвам на Господ когато ми казва: „Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Исуса Христа от мъртвите.“ (1 Петрово 1:3) – сега.

Помислете за това! Запазен в небето живот за мен точно сега, в присъствието Му, където е той, представен точно сега в присъствието на Отец, без петно и с изключително голяма радост!

Колкото до този свят, тук нямам „постоянен град, но търся бъдещия“ (Евреи 13:14). Привързан съм към нещата в небесните места в Христос, а не към нещата от този свят. Аз съм мъртъв към света, жив за Христос. Разговорите ми са в небето. Сега „желая едно по-добро отечество, сиреч, небесното... защото ми е приготвил град.“ (Евреи 11:16)

Земни благословения, материализъм – вече не могат да се сравняват с „благословил с всяко духовно благословение в небесни места в Христос...” (Ефесяни 1:3). Аз се отказвам от видимото заради славата на невидимото. Аз съм над този свят защото съм възнесен с Него.

Истината е, че Бог нямаше намерение хората Му да живеят като жертви на някого или нещо. Нито като жертви на страха, нито на съмнението, демоните, началствата, властите, видимите или невидимите неща, нито на кое да е оръжие насочено срещу тях. На нас ни е обещан възнесен живот. Място в Христос в небесни места. Живот на радост и мир в Святия Дух. Но ние сме се заселили от тази страна на Йордан, по ръба на страшната пустиня. Измами ли сме себе си и сме си изневерили.

Йоан каза: „След това видях, и ето врата отворени на небето; и предишният глас, който бях чул да говори с мене като тръба, казваше: Възлез тук, и ще ти покажа това, което трябва да стане подире. Начаса се намерих в изстъпление чрез Духа” (Откровение 4:1-2)

Няма съмнение, че Бог ни е дал отворено небе и че Той трябва да събере остатък от посветени ученици, които да отидат до небесното Му царство, за да открият Божия ум за бъдещето. Святият Дух беше излян за да върне всички нас при Христос, главата! Бог се опитва да издигне свято семе, небесна раса, която ще приеме пълно откровение за славата Му и ще се върне долу за да служи от трона.

Това ще бъдат служители и обикновени вярващи, които са напълно са се откъснали от света, които са оставили всичките си желания за човешко място или слава от хората, които са се отзовали на висшия призив на Бог в Христос и живеят в светлината на Неговото присъствие, които са смели защото са чисти, които знаят как да нахранят гладния, които могат да съборят крепости защото са обединени с Христос.

Дори в този момент Господ приготвя вечното Си царство. Той очиства остатъка си. това не е време за играчки, материализъм или глупава похот.

От друг свят

Ние не сме напуснали този свят, но във вътрешния ни човек, ние не сме от този свят: „Не съм вече на света, а тия са на света...” (Йоан 17:11). Къде беше Христос когато се моли с тази молитва? Той все още беше в Святата земя, в земна градина. И въпреки това Той казва: „Не съм вече на света...” Учениците все още бяха в света, защото не разбираха – бяха заспали. Но Христос вече е пробил в небесната сфера! „Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.” (стих 15)

Ние не сме от земята, но както каза Исус: „Те не са от света както и Аз не съм от света.” (стих 16). Тогава идва удивителната истина за възнесения живот за децата Му: „Отче, желая гдето съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които си Ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал...” (стих 24)

Чувате ли това, което чувам и аз? Виждате ли онова, което и аз виждам? „Те не са от света както и Аз не съм от света... Отивам при Отец... Отче, желая гдето съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които си Ми дал, за да гледат Моята слава.” Павел видя славата Му. Стефан я видя. Аз съм я виждал! Защо не изискаш мястото си в небето сега?

Исус каза: „и ще бъдете свидетели за мене.. започвайки от Ерусалим...” (Деяния 1:8). Колко от вас сте ходили до Израел, за да свидетелствате? Колко от вас са ходили на екскурзия и са започнали от Святата земя? Ще кажеш: „Това е просто израз – започни където си.” Не! А казвам, че е много повече от това! Това е Новия Ерусалим, Сион, където Христос седи на трона Си. вие отивате където е Той и излизате от там! Започвате от небесното си място, като небесен човек, излизайки от Неговото присъствие в Ерусалим, който е горе. „Така казва Господ: Върнах се към Сион и ще обитавам всред Ерусалим; и Ерусалим ще се нарече град на Истината... Защото ще има семе, както във време на мир, лозата ще дава плода си, земята ще дава рожбите си и небето ще дава росата си; и на останалите от тия люде ще дам да наследят всички тия неща.” (Захария 8:3,12)

Христос се завърна от горния Ерусалим – Сион – и от там остатъка ще дава истината. Ще преуспява и хората Му ще придобият изобилен живот. Исая 2:3 казва: „И Много племена ще отидат и ще рекат: Дойдете, да възлезем на хълма Господен, В дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, И ние ще ходим в пътеките Му, Защото от Сион ще излезе поука, И словото Господно от Ерусалим.”. И пак, в Галатяни 4:26 четем „А горният Ерусалим е свободен, който е [на всички] майка” Ние излизаме от тази утроба – в Новия Ерусалим!

Христос ни остави тайна как да победим този свят, а църквата не я вижда, нито чува! Има един стих – откровение, който ни учи как да останем незасегнати от нищо, което Сатана или този свят хвърля по нас. Записан е в Йоан 3:31: „Онзи, Който дохожда отгоре, е от всички по-горен; който е от земята, земен е, и земно говори. Който дохожда от небето е от всички по-горен.”

Много лесно можете да различите човека, който е дошъл от Христос в небесни места. Той говори само онова, което види и чуе: Христос, Христос, Христос! Той говори за изобилен възнесен живот и никой няма да му повярва. Проповядвай плътта... провала... просперитет – ще ти повярват. Проповядвай възкресен живот – няма да ти повярват.

Нека ви покажа какво се случва когато се възнесете при Него и Го видите в блясъка и славата Му!

Павел, след като Христос беше умрял и се беше възнесъл на небето, каза: „Не видях ли Исуса нашия Господ?” (1 Коринтяни 9:1). След това той повтаря: „и че се яви на Кифа, после на дванадесетте... а най-после от всички яви се на мене, като на някой изверг.” (1 Коринтяни 15:5-8). Къде видя Павел Христос в плът? Нашият Господ вече беше отишъл на небето. Както и Павел! Когато той беше заведен от Духа в небето, той Го видя там, където беше. И от този момент нататък, той никога не остави небето, освен когато служеше!

Ето я тайната: „но трудих се повече от всички тях...” (1 Коринтяни 15:10). Чуйте какво заявява апостола: „Бях роден след времето ми, но се трудих повече от всички онези, които бяха с Него преди възкресението.” С други думи: „Моето небесно видение произведе повече любов и посвещение, отколкото тяхното земно видение.”

Това трябва да ни даде надежда. Както и Павел, всички ние сме родени след времето ни. Ние не бяхме тук когато Христос ходи по земята. Но имаме нещо по-добро. Можем да отидем там, където е Той! Можем да работим, евангелизираме повече от всички земни Господни ученици. Защо? Защото идваме от трона! Защото ни е дадена специална благодат. Небето е по-добро място от земята. То ще устои. То е вечно.

Човекът, който живее в небето с Христос, прави повече за Бог защото Христос подкрепя всичко , което той ражда. Човекът в небето познава Божия ум. Той не се поти. Той знае какво да прави. Той просто върши Божията воля. Бил е на съвещанието на Божеството. Не можеш да седнеш с Христос в небето и да не чуеш Божествен разговор. Библията казва: „Защото нашето гражданство е на небесата” (Филипийци 3:20). В този случай, истинския Божий слуга ще бъде в състояние да каже: „Аз чух какво каза Бог и правя какво Той каже.”

Хора с нови имена

„И ти ще се наречеш с ново име...” (Исая 62:2). Ние се преместваме от свръхестественото към славното. Вече славата на Бог ще бъде фокуса ни, а не Божиите благословения. Преместваме се от свръхестественото към вечното! Естественото няма място там, където процъфтяват вечните стойности. Това е много повече от свръхестествено – Божествено е! Божията пълнота.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
 © 1984 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Ascension Life](#) / [Възнесен живот](#)